

Daniel Kitabı - Numara Yüz Otuz Bir

Peygamberlik Dokumasını Açığa Çıkarmak: Vahiy'den Günümüz Gerçeklerine Uzanan Bağlantıları Kurmak

Jeff Pippenger
2024-03-12

Önceki makalelerde, Millercilerin on bakire benzetmesini, Habakkuk 2. bölümünü ve Hezekiel 12:21–28'i yerine getirmekte olduklarını kabul ettiklerini ortaya koyduk. Hezekiel'deki ayetler, son günlerde bu üç peygamberlik pasajı tam olarak yerine getirildiğinde, “her görümün etkisi”nin gerçekleşeceğini bildirir. Kardeş White da bu olguya değinir.

Vahiy'de Kutsal Kitap'taki bütün kitaplar buluşur ve sona erer. Burada Daniel kitabının tamamlayıcısı yer alır. Biri bir peygamberlik sözüdür; diğeri bir vahiydir. Mühürlenmiş kitap Vahiy değil, Daniel'in peygamberliğinin son günlerle ilgili olan kısmıdır. Melek şöyle buyurdu: “Ama sen, ey Daniel, sözleri gizli tut ve kitabı son zamana kadar mühürle.” Daniel 12:4. Elçilerin İşleri, 585.

On Bakire Benzetmesi, 11 Eylül 2001'de başlayıp yakında gelecek Pazar yasasında akılsız bakireler için kapı kapandığında sona erecek olan yüz kırk dört binin mühürlenme zamanında harfi harfine tekrar edilir. Tarihin o döneminde, "Kutsal Kitap'ın bütün kitaplarının buluşup sona erdiği" ifadesinde temsil edilen her görümün etkisi görülür.

Önceki makalede, Daniel on birinci bölümün kırkıncı ayetinde temsil edilen ve yeryüzü canavarının Cumhuriyetçi boynuzunun siyasi tarihini ifade eden dışsal tarih çizgisini ortaya koymak için bir anlayış zemini inşa ediyorduk. Bu tarih, yeryüzü canavarının gerçek Protestan boynuzunun dinî tarihiyle paralel seyrediyor. Yeryüzü canavarının Cumhuriyetçi boynuzunu ele alan birkaç peygamberî çizgi belirledik ve bu çizgileri 1989'da son zamanda başlayan peygamberî tarihin üzerine yerleştiriyoruz.

1776'da başlayan ve 1798'de zamanın sonunda tamamlanan yeryüzü canavarının peygamberî dönemi, şu anda etkisini gösteren tüm hatları bir araya getirmek için kullanmayı amaçladığımız hattır. 1776'dan 1798'e kadarki dönem Alfa ve Omega'nın imzasını taşır; çünkü bir ulusun konuşması demek olan bir yasama eylemiyle başlar ve sona erer.

“Ulusun konuşması, onun yasama ve yargı makamlarının eylemidir.” Büyük Mücadele, 443.

Yer canavarının başlıca özelliklerinden biri konuşmasıdır. Amerika Birleşik Devletleri Anayasası, dini ve siyasi özgürlüğün kapılarını açan ilahi bir belgeydi ve böylece Avrupa'nın kralları ile Katolik Kilisesi tarafından yüzyıllar boyunca sürdürülen zulmün “selini” yuttu.

Ve yılan, kadının ardınca, onu sel sürükleyip götürsün diye ağzından sel gibi su çıkardı. Ve yeryüzü kadına yardım etti; yeryüzü ağzını açtı ve ejderhanın ağzından çıkan seli yuttu. Vahiy 12:15, 16.

Kutsal Kitap peygamberliğinde altıncı krallık olarak yeryüzü canavarının hükümranlığının sonunda, yine konuşacak; ancak bu kez Pazar günü yarasını dayatarak bir ejderha gibi konuşacak.

Sonra yerden çıkan başka bir canavar gördüm; kuzuyu andıran iki boynuzu vardı ve ejderha gibi konuşuyordu. Vahiy 13:11.

Yeryüzü canavarı, papalığın gücü elinden alındığında 1798'de altıncı krallık olarak ortaya çıktı.

Ve Papalık, gücünden yoksun bırakılıp zulümden vazgeçmeye zorlandığında, Yuhanna ejderhanın sesini yankılamak ve aynı zalim ve küfürkâr işi sürdürmek üzere yükselen yeni bir güç gördü. Kiliseye ve Tanrı'nın yarasına karşı savaş açacak son güç olan bu güç, kuzu gibi boynuzları olan bir canavarla simgelenmişti. Signs of the Times, 1 Kasım 1899.

1798'de, papalık ölümcül yarasını aldığı anda, Amerika Birleşik Devletleri konuştu ve Alfa ve Omega söz konusu olduğunda her zaman olduğu gibi, başlangıçtaki konuşma sondaki konuşmayı önceden haber verdi. Yabancılar ve İsyân Yasaları 1798'de yasalaştırıldı; bu da sonunda yasadışı göç ve medyayı ele alan yasaları önceden haber veriyordu.

1776'dan 1798'e kadar ele aldığımız dönem, Alfa ve Omega'nın imzasını taşır; çünkü başlangıçta Bağımsızlık Bildirgesi'nin "konuşmasını" işaret eder; bu da 1798'deki Yabancılar ve Hıyanet Yasalarının habercisidir. Bu dönemin ortasında Amerika Birleşik Devletleri Anayasası'nı bulursunuz. Dönem, yeryüzü canavarının egemenliğinin peygamberî bir tasvirini sunar; zira başlangıcında kuzu gibi "konuşur", fakat dönem bir ejderhayı temsil eden yasalarla sona erer. Ancak çoğu zaman olduğu gibi, bir şeyin başlangıcı ve sonu zıtlarla örtüşür. Dönemin ilk işaret taşı son işaret taşı temsil edilir ve ortadaki işaret taşı, ON ÜÇ eyalet tarafından onaylanan Amerika Birleşik Devletleri Anayasasıydı. İbranice "hakikat" sözcüğü, İbrani alfabesinin ilk harfi, ardından on üçüncü harfi ve ardından son harfiyle oluşturulmuştu.

Şu anda ele aldığımız dönem, Hakikat olan İlk ve Son'un imzasını taşır. Bu dönem, Kutsal Kitap peygamberliğinin altıncı krallığı olarak yeryüzü canavarının egemenliğinin başlangıcına götüren bir dönemi temsil eder ve bu nedenle, yeryüzü canavarının Kutsal Kitap peygamberliğinin altıncı krallığı olarak egemenliğinin sonuna götüren bir dönemi de temsil eder. Bu dönem, 1989'da, sonun zamanında başladı. 1776'dan 1798'e kadar olan dönem, Yabancılar ve İsyân Yasalarıyla temsil edildiği üzere yeryüzü canavarının bir ejderha gibi konuştuğu yakında çıkacak Pazar yarasına kadar 1989'dan uzanan dönemin üzerine bindirilmelidir.

Çalışmamıza bir başka peygamberlik gerçeğini daha dahil etmek yerinde olacaktır. Bu gerçek, çoğu kez gözden kaçırılan bir sembol olarak "zamanın sonu" nun bir unsurudur. Laodikya Adventizmi 1798'in "zamanın sonu" olduğunu pekâlâ biliyor olabilir, ancak anlayışı genellikle orada sona erer; çünkü her reform çizgisinin diğer reform çizgileriyle paralel olduğunun farkında değildir. Her reform çizgisi "zamanın sonu" ile başlar.

Musa, Mesih'i simgeledi ve Musa bu gerçeği doğrudan dile getirdi; Petrus da bunu Elçilerin İşleri kitabında doğruladı.

Tanrın RAB, aranızdan, kardeşleriniz arasından benim gibi bir peygamber çıkaracak; onu dinleyeceksiniz. Tesniye 18:15.

İsa, Musa'ya "benzer" olacaktı.

Şimdi, kardeşler, biliyorum ki bunu bilgisizlikle yaptınız; yöneticileriniz de öyle. Ama Tanrı, bütün peygamberlerinin ağzından önceden bildirdiği, Mesih'in acı çekeceği gerçeğini böylece yerine getirdi. Bu yüzden tövbe edin ve Tanrı'ya dönün ki Rab'bin huzurundan ferahlık zamanları geldiğinde günahlarınız silinsin; ve Rab daha önce size bildirilen İsa Mesih'i gönderecektir. Göklerin, Tanrı'nın dünyanın başlangıcından beri bütün kutsal peygamberlerinin ağzından söylediği, her şeyin eski haline getirileceği zamanlara dek onu ağırlaması gerekir. Çünkü Musa gerçekten atalara şöyle demiştir: 'Tanrınız Rab, kardeşleriniz arasından benim gibi bir peygamber çıkaracaktır; size ne söylerse her şeyde onu dinleyeceksiniz. Ve o peygamberi dinlemek istemeyen her can halk arasından yok edilecektir.' Evet, Samuel'den başlayarak ardından gelen ve konuşmuş olan bütün peygamberler de bu günleri önceden bildirdiler. Elçilerin İşleri 3:17-24.

Musa'nın tarihindeki zamanın sonu onun doğumuydu ve bu, Mesih'in doğumunu simgeliyordu. Hem Mesih'in hem de Musa'nın doğumları sırasında, o kuşağı sınyacak bir bilgi artışı oldu. Her iki doğumla ilgili bilgi, hem Mısır'daki hem de Roma'daki ejderha gücünün, peygamberlikte vadedilenleri öldürmeye teşebbüs etmesine yol açtı. Tepelerdeki çobanlar ve doğudan gelen bilge adamlar, zamanın sonunda bilgi artışını anlayanları temsil eder.

Sıklıkla gözden kaçan şey, "zamanın sonu" döneminde iki işaret noktası bulunduğudur. Doğan yalnızca Musa değildi; ondan üç yıl önce kardeşi Harun doğmuştu. Mesih doğmadan altı ay önce kuzeni Yahya doğmuştu. 1798, "zamanın sonu"nun en yaygın kabul gören işaretidir; ve 1798'de, Karanlık Çağlar boyunca fahişenin üzerine bindiği canavar (siyasal aygıt) öldürüldü ve bir yıl sonra o canavarın üzerine binmiş olan "kadın" da öldü.

1989'da iki başkan vardı. Reagan, 1989'daki yemin törenine kadar görevdeydi ve ardından Birinci Bush görevine başladı. Bin iki yüz altmış yılın sonu, Babil'deki yetmiş yıllık esaretle temsil edilmişti ve Darius'un yeğeni General Cyrus, şölen gecesi Belshazzar'ı idam ettiğinde, asıl kral Darius'tu. Darius ve Cyrus, o zamanın sonu döneminin iki işaret taşı temsil eder.

Musa ile Harun, Yahya ile İsa, Daryus ile Kiros, papalık ile papa ve Reagan ile Bush arasındaki peygamberî ilişkiler, doğru yöntemle incelendiğinde, hepsi peygamberî bir ışık kaynağıdır. Burada vurguladığımız şu noktadır: İsa'nın kuzeni Yahya, "çölde haykıranın sesi"ydi; bu role Musa'nın kardeşi Harun örnek teşkil etmişti; Harun, Musa ile buluşmak ve onun sesi olmak için çöle gitmişti.

Mesih'in meshedilmesinden önceki otuz yıllık dönemde ve Mesih karşıtının ortaya çıkışından önceki otuz yılda, bir 'ses'i işaret eden bir yol işareti vardır. Mesih için bu, çölde haykıran Yahya'nın sesiydi. 533'te Jüstinyen, Mesih karşıtını sapkınların düzelticisi ve Kilise'nin başı olarak tanımlayan bir ferman çıkardı. Jüstinyen'in fermanı, 538'de Orleans Konsili'nde alınan Pazar yasası 'kararı'na hazırlık yapan 'ses' oldu.

General Cyrus'un ordusu, Darius'un Babil'i fethetmesinin an meselesi olduğunu belirten sestî.

Kiros'un ordusunun Babil surlarının önüne gelişi, Yahudiler için sürgünden kurtuluşlarının yaklaştığına dair bir işaretti. Kiros'un doğumundan bir yüzyıldan fazla önce, Vahiy onu adıyla anmış ve Babil kentini gafil avlayarak ele geçirmesi ve sürgündekilerin serbest bırakılması için yolu hazırlaması gibi bizzat yapacağı işlerin kayda geçirilmesini sağlamıştı. Söz, Yeşaya aracılığıyla şöyle bildirilmişti:

"RAB, meshettiği Kiros'a şöyle diyor: Sağ elinden tuttum, ulusları onun önünde dize getirmek için; ... önünde çift kanatlı kapıları açmak için; kapılar kapanmayacak. Senin önünden gideceğim, sarp yerleri düzleyeceğim; tunç kapıları parçalayacağım, demir sürgüleri keseceğim; karanlığın hazinelerini ve gizli yerlerin saklı zenginliklerini sana vereceğim; öyle ki seni adıyla çağıran ben RAB, İsrail'in Tanrısı olduğumu bilesin.' Yeşaya 45:1-3."
Peygamberler ve Krallar, 551.

Bir peygamberlikteki "zamanın sonu"nun iki tanık ya da iki işaret taşıyla belirlendiği fark edildiğinde, iki işaret taşından birinin yaklaşan tarihsel döneme ilişkin bir tanımlama, duyuru veya uyarıyı temsil ettiği de fark edilebilir. Aaron, John, Cyrus ve Justinian, zamanın sonundan önce gelen bir işaret taşıyı temsil eder. 1798'deki zamanın sonu, 1776'dan 1798'e kadar uzanan dönemin sonudur. O tarihsel dönemin ortasındaki işaret taşı, yaklaşan tarihsel dönem için çölde haykıran sestir. O tarihsel dönem, bir kralın ya da papanın diktatoryal yönetimini reddeden bir yayınla başladı ve bir diktatörün karakterini temsil eden bir yayınla sona erdi. Ortadaki yayın, gelecek tarihsel döneme ilişkin "uyarıyı" temsil ediyordu ve uyarı, tarihin sonunda Amerika Birleşik Devletleri Anayasası'nın yürürlükten kaldırılacağı yönündeydi.

O tarih çizgisi 1989'da tekrar edilmeye başlandı ve Pazar yasasında, iki yüz yıl önce yani 1789'da çölden gelen uyarı reddedildiğinde sona erer. 1989, kırkıncı ayetin sonunda sonun zamanıydı ve 1798'deki sonun zamanıyla örtüşür. 1989, 1776 ile örtüşür ve Pazar yasası 1798'i temsil eder. Her görümün etkisinin yerine getirildiği tarihin ortasında, 11 Eylül 2001'de başlayan ve 1789'daki uyarıya kadar süren tarih tamamlanır ve Anayasa geçersiz kılınır. Tanrı asla değişmez, bu yüzden ortada bir işaret taşı olmalıdır. O işaret taşı, yakında gelecek Pazar yasasıyla başlayacak peygamberlik tarihi için bir uyarıyı temsil eder.

1989, kırkıncı ayette yer alan ve kırk birinci ayetteki Pazar yasasına götüren zamanın sonunu işaret eder. Zamanın sonundan sonra ama Pazar yasasından önce gelen uyarı mesajı 11 Eylül 2001'di. Bu, tarihin o döneminin sonunda, 11 Eylül 2001'de gelen ve hemen dizginlenen Üçüncü Felaket'in beklenmedik bir sürpriz olarak yeniden vuracağını ve binlerce şehrin yok edileceğini uyarır. O yıkım geldiğinde Şeytan olağanüstü işine başlayacaktır ve o iş yakında gelecek Pazar yasasında başlar.

Keşke Tanrı'nın halkı, şimdi neredeyse bütünüyle putperestliğe gömülmüş binlerce şehrin yaklaşan yıkımının bilincinde olsaydı! Ama gerçeği ilan etmesi gerekenlerin birçoğu kardeşlerini suçluyor ve mahkûm ediyor. Tanrı'nın dönüştürücü gücü zihinlerin üzerine geldiğinde, belirgin bir değişim olacak. İnsanların eleştirme ve yıkma eğilimi kalmayacak. Işığın dünyaya parlamasını engelleyen bir konumda durmayacaklar. Eleştirileri, suçlamaları

sona erecek. Düşmanın güçleri savaşa toplanıyor. Önümüzde çetin çatışmalar var. Kenetlenin, erkek ve kız kardeşlerim, kenetlenin. Mesih'le birleşin. "Bir ittifak" demeyin... onların korkusundan korkmayın, dehşete düşmeyin. Bizzat Orduların Rab'bini kutsal sayın; korkunuz O olsun, dehşetiniz O olsun. Ve O bir sığınak olacak; ama İsrail'in iki evi için bir sürçme taşı ve bir tökezleme kayası, Yeruşalim'in sakinleri için bir tuzak ve bir kapan olacak. Ve onlardan birçoğu sendeleyecek, düşecek, kırılacak, tuzağa düşecek ve yakalanacak.'

Dünya bir tiyatrodur. Oyuncular, yani onun sakinleri, son büyük dramda rollerini oynamaya hazırlanıyorlar. Tanrı gözden kaçırılıyor. İnsanlığın büyük kitleleri arasında birlik yoktur; yalnızca insanlar bencil amaçlarını gerçekleştirmek için ittifak kurduklarında vardır. Tanrı olup biteni izliyor. İsyankâr kullarına ilişkin amaçları gerçekleşecektir. Tanrı bir süreliğine kargaşa ve düzensizlik unsurlarının egemenlik sürmesine izin veriyor olsa da, dünya insanların eline bırakılmamıştır. Alttan gelen bir güç, dramının son büyük sahnelerini ortaya çıkarmak için çalışıyor; Şeytan Mesih kılığında geliyor ve gizli cemiyetlerde birbirlerine kenetlenenlerin içinde adaletsizliğin bütün aldaticılığıyla etkinlik gösteriyor. İttifak kurma tutkusuna boyun eğenler, düşmanın planlarını hayata geçiriyorlar. Nedenin ardından sonuç gelecektir.

"Günahkârlık neredeyse sınırına ulaştı. Karmaşa dünyayı dolduruyor ve büyük bir dehşet yakında insanların üzerine çökecek. Son çok yakın. Gerçeği bilen bizler, yakında dünyanın üzerine ezici bir sürpriz olarak çökecek olana hazırlanmalıyız." Review and Herald, 10 Eylül 1903.

1789'da Anayasa'nın kabul edilmesiyle örneklenen uyarı, yüz kırk dört binin mühürlenmesi başladığında ikinci Kadeş'e geri dönen üçüncü meleğin uyarısıdır. Bu uyarı, Vahiy kitabının on sekizinci bölümündeki ilk sesin uyarısıdır ve o sırada yalnızca New York kentinin büyük binaları yıkılmadı, Anayasa'nın özünün kendisi de değiştirildi. Anayasa, temel felsefesi basitçe "kişi suçluluğu kanıtlanana kadar masumdur" diye tanımlanabilecek İngiliz hukukunu esas alarak kaleme alındı. Anayasa, temel felsefesi basitçe "kişi masumiyeti kanıtlanana kadar suçludur" diye tanımlanabilecek Roma hukukunu reddetmek amacıyla yazıldı.

1789'da Anayasa ile temsil edilen vahşi doğadan gelen uyarı, 11 Eylül 2001'deki uyarıyı temsil eder ve yalnızca yanan binalar o tarihi harfi harfine bir gerçekleşmeyle damgalamakla kalmadı, Patriot Yasası'nın kabulü (konuşarak) da bu uyarıyı temsil etti.

Patriot Yasası (2001 tarihli Terörizmi Engellemek ve Önlemek İçin Gerekli Uygun Araçları Sağlayarak Amerika'yı Birleştirme ve Güçlendirme Yasası), 11 Eylül 2001'deki terör saldırılarından kısa bir süre sonra Amerika Birleşik Devletleri Kongresi'ne sunuldu. Tasarı, 23 Ekim 2001'de Temsilciler Meclisi'ne ve 24 Ekim 2001'de Senato'ya sunuldu. 26 Ekim 2001'de Başkan George W. Bush tarafından yasalaştırıldı. Patriot Yasası, hükümetin terör eylemlerini soruşturma ve önleme kapasitesini artırmayı ve gözetim ile kolluk yetkilerini genişletmeyi amaçladı ve bir kişinin suçluluğu kanıtlanıncaya kadar masum olduğunu belirleyen İngiliz hukukunun temel ve esas ilkesini reddetti. Bugün hâlâ hükümet içindeki elit tarafından hukuki süreci, mahremiyeti ve adil yargılanmayı baypas etmek için kullanılmaktadır.

Bu çalışmaya bir sonraki makalemizde devam edeceğiz.

Bu korkutucu ve ciddi zamanda durumumuz nedir? Yazık! Kilisede gurur, ikiyüzlülük, aldatma, süs ve giyime düşkünlük, hafiflik ve eğlence merakı, üstünlük hırsı nasıl da egemen! Bütün bu günahlar zihni bulandırdı; öyle ki, ebedi şeyler ayırt edilemedi. Bu dünyanın tarihinin neresinde olduğumuzu bilelim diye Kutsal Yazılar'ı araştırmayacak mıyız? Bu zamanda bizim için yürütülen işe ve bu kefareti işi ilerlerken günahkârlar olarak almamız gereken yere dair anlayış kazanmayacak mıyız? Canlarımızın kurtuluşuna biraz olsun değer veriyorsak, kesin bir değişiklik yapmalıyız. Rab'bi gerçek bir tövbe ile aramalıyız; günahlarımız silinsin diye onları derin bir yürek ezikliğiyle itiraf etmeliyiz.

Artık büyüdü zeminde kalmamalıyız. Sınanma süremizin sonuna hızla yaklaşıyoruz. Her bir can sorsun: Tanrı'nın huzurunda nasıl duruyorum? Adlarımızın Mesih tarafından dile getirileceği ve akıbetimizin kesin olarak hükme bağlanacağı anın ne kadar yakın olduğunu bilmiyoruz. Ah, bu kararlar ne olacaktır! Doğrular arasında mı sayılacağız, yoksa kötüler arasında mı?

Kilise ayağa kalksın ve Tanrı'nın önünde geri düşüşlerinden tövbe etsin. Bekçiler uyanınsınlar ve boruya kesin bir ses versinler. Duyurmamız gereken kesin bir uyarıdır. Tanrı kullarına buyuruyor: "Yüksek sesle haykır, geri durma; sesini boru gibi yükselt ve halkıma suçlarını, Yakup'un evine günahlarını bildir." Halkın dikkati mutlaka kazanılmalıdır; bu yapılamazsa bütün çaba boşunadır; gökten bir melek inse ve onlara konuşsa bile, sözleri, sanki ölümün soğuk kulağına konuşuyormuş gibi, daha fazla yarar sağlamaz. Kilise uyanıp harekete geçmelidir. Kilise yolu hazırlamadan Tanrı'nın Ruhunu asla gelmez. Ciddi bir yürek yoklaması olmalı. Birlikte ve sebatla edilen dua olmalı ve imanla Tanrı'nın vaatlerine sarılmalı. Eski zamanlarda olduğu gibi bedeni çulla örtmek değil, ruhun derin bir alçalışı olmalı. Kendimizi tebrik etmek ve yüceltmek için en ufak bir nedenimiz yok. Tanrı'nın kudretli eli altında kendimizi alçaltmalıyız. O, gerçek arayıcıları teselli edip kutsamak için görünecektir.

Görev önümüzde; ona koyulacak mıyız? Hızla çalışmalı, kararlı adımlarla ilerlemeliyiz. Rab'bin büyük günü için hazırlanmalıyız. Kaybedecek vaktimiz yok, bencil amaçlarla meşgul olacak zamanımız yok. Dünya uyarılmalı. Işığı başkalarına ulaştırmak için bireyler olarak ne yapıyoruz? Tanrı her insana yapacağı işi bırakmıştır; herkesin yerine getireceği bir rol vardır ve bu işi ancak ruhlarımızı tehlikeye atma pahasına ihmal edebiliriz.

"Ey kardeşlerim, Kutsal Ruh'u kederlendirip onun ayrılmasına mı sebep olacaksınız? Onun huzuruna hazır olmadığınız için mübarek Kurtarıcı'yı dışarıda mı bırakacaksınız? İsa'nın sizin için taşıdığı yükü taşımaya katlanamayacak kadar rahatınızı çok sevdiğiniz için, canları gerçeğin bilgisi olmadan helâk olmaya mı bırakacaksınız? Uykudan uyanalım. 'Ayık olun, uyanık durun; çünkü düşmanınız İblis, kükreyen bir aslan gibi dolaşır, yutabileceği birini arar.'" Review and Herald, 22 Mart 1887.